

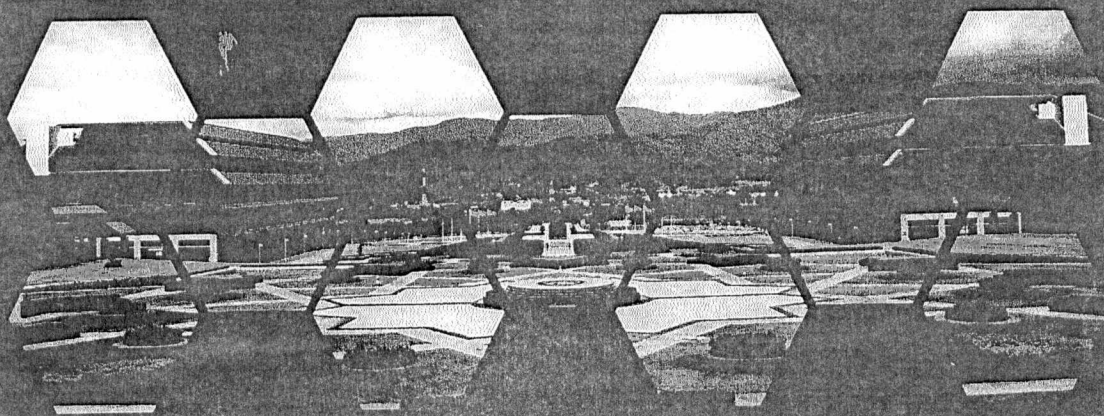
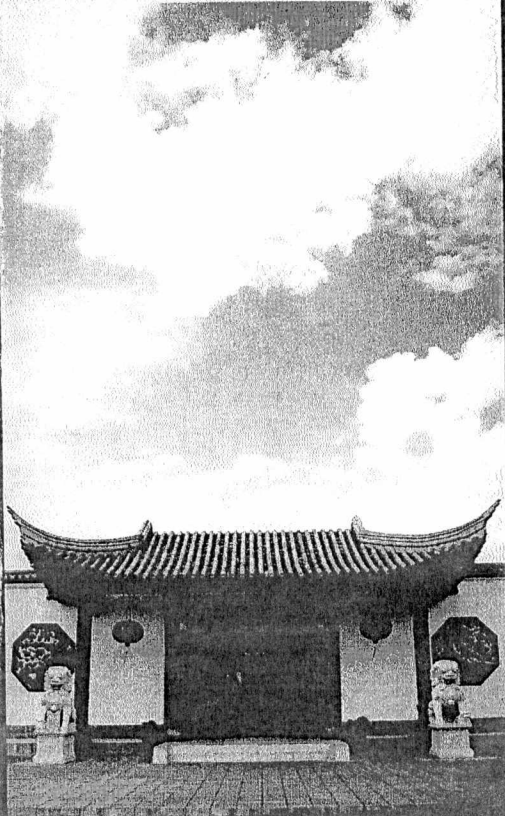
2 Mae Fah Luang University
nd International Conference 2014

Abstracts

Impact of China towards ASEAN Integration

11 - 12 February 2014

Mae Fah Luang University
Chiang Rai THAILAND

Academic Committee

Chairperson:

Assoc. Prof. Dr. Chayaporn Wattanasiri

Vice President of Mae Fah Luang University

Vice-Chairperson:

Asst. Prof. Dr. Akara Akaranithi

Dean of School of Liberal Arts
Mae Fah Luang University

Committee:

Prof. Dr. Jun Liu

Georgia State University, USA

Prof. Dr. Hayo Reinders

University of Auckland,
New Zealand

Prof. Ding Chongming

Peking Normal University, PRC

Prof. Wang Xiaoqiu

Peking University, PRC

Prof. Zeng Shaocong

Xiamen University PRC

Prof. Cen Ronlin

School of Liberal Arts,
Mae Fah Luang University

Prof. Anette Kolmos

Aalborg University, Denmark

Prof. Erik de Graaff

Aalborg University, Denmark

Dr. Gilbert Nartea

Lincoln University, New Zealand

Assoc. Prof. Dr. Chakrapand Wongburanavart

School of Liberal Arts,
Mae Fah Luang University

Assoc. Prof. Dr. Ye Hu

Confucius Institute,
Mae Fah Luang University

Assoc. Prof. Dr. Chalor Wongwattanapikul

School of Law,
Mae Fah Luang University

Assoc. Prof. Dr. Preecha Upayokin

School of Liberal Arts,
Mae Fah Luang University

Assoc. Prof. Dr. Rachanee Sansern

School of Health Science,
Mae Fah Luang University

Asst. Prof. Dr. Akara Akaranithi	School of Liberal Arts, Mae Fah Luang University
Asst. Prof. Dr. Sorabud Rungrojsuwan	School of Liberal Arts, Mae Fah Luang University
Asst. Prof. Dr. Sangchan Kantabutra	School of Management, Mae Fah Luang University
Asst. Prof. Dr. Khin Maung Nyunt	School of Management, Mae Fah Luang University
Asst. Prof. Dr. Metra Cassely	School of Health Science, Mae Fah Luang University
Dr. Nisareen Wangtakvadeen	School of Liberal Arts, Mae Fah Luang University
Secretary:	
Dr. Kanlaya Khaowbanpaew	School of Liberal Arts, Mae Fah Luang University

Da

Tir

08.

09

09

10

1:

1

1

1

Assoc. Prof. Dr. Ye Hu

Confucius Institute,
Mae Fah Luang University

Dr. Tophan Thandorn

Director of the Center for Academic Services

Mr. Akanit Suthanoo

Director of the Center for Information
Technology Services

Mr. Chatchai Rojanvitit

Head of Division of Research Services

Secretary:

Asst. Prof. Dr. Sorabud Rungrojsuwan

Associate Dean of School of Liberal Arts

Organizing Committee

Advisor:

Assoc. Prof. Dr. Vanchai Sirichana President of Mae Fah Luang University

Chairperson:

Assoc. Prof. Dr. Chayaporn Wattanasiri Vice President of Mae Fah Luang University

Vice-Chairperson:

Asst. Prof. Dr. Akara Akaranithi Dean of School of Liberal Arts

Committee:

Dr. Panom Winyayong	Vice President of Mae Fah Luang University
Dr. Romyen Kosaikanont	Vice President of Mae Fah Luang University
Dr. Matchima Naradisorn	Assistant to the President
Dr. Phunrawie Promnart	Assistant to the President
Dr. Phunsiri Suthiluk	Assistant to the President
Assoc. Prof. Dr. Rachanee Sunsern	Dean of School of Health Science
Assoc. Prof. Supranee Athaseri	Dean of School of Nursing
Asst. Prof. Dr. Tuangrak Nantawisarakul	Dean of School of Science
Assoc. Prof. Gannaga Satittada	Acting Dean of School of Law
Dr. Chatrudee Jongsureyapart	Dean of School of Management
Dr. Phanuphong Chaiwut	Dean of School of Cosmetic Science
Prof. Lt. Gen. Nopadol Wora-urai	Dean of School of Medicine
Dr. Matchima Naradisorn	Acting Dean of School of Argo-Industry
Dr. Surapong Uttama	Acting Dean of School of Information Technology
Assoc. Prof. Dr. Ted Tesprateep	Acting Dean of School of Anti Aging and Regenerative Medicine

Program Schedule

Day 1 | 11 February 2014 | Venue: C5 302 | Program Schedule

Time:	Program
08.00 – 09.00	Registration of Participants
09.00 – 09.30	Opening Ceremony Assoc. Prof. Dr. Vanchai Sirichana, <i>President of Mae Fah Luang University</i>
09.30 – 10.30	Keynote Speaker “China towards ASEAN Integration” H.E. Professor Dr. Surakiart Sathirathai, <i>Chairman of the Asian Peace and Reconciliation Council (APRC), Former Deputy Prime Minister, Former Minister of Foreign Affairs</i>
10.30 – 11.00	“China's view on ASEAN Integration” H.E. Mr. Ning Fukui <i>Ambassador of the People's Republic of China to the Kingdom of Thailand</i>
11.00 – 12.00	“Tendency of the Investment of China to ASEAN Countries” Mr. Thanakorn Seriburi, <i>Vice Chairman of the Charoen Pokphand Group, Chief Executive Officer (Industrial Division), Chairman of Zheng Xin Bank, Honorary Chairman of Thailand – China Business Council of Thailand, Honorary Chairman of an Association of Seri Sumphand of Thailand and Chairman of Thai – Chinese Promotion of Investment and Trade Association</i>
12.00 – 13.30	Lunch Break
13.30 – 14.20	“Impact of China towards ASEAN Integration” H.E. Mr. Lutfi Rauf <i>Ambassador of the Republic of Indonesia to the Kingdom of Thailand</i>
14.20 – 15.10	“ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC) and its Implication for China-ASEAN Cooperation” Professor Shi Xueqin, <i>Associate-Dean of the Faculty of International Relations and the Southeast Asia Institute, Xiamen University</i>
15.10 – 15.25	Coffee Break
15.25 – 16.00	A Study on Sino-Thai Agricultural Investment Cooperation Professor Liao Dongsheng, <i>Associate-Dean of the Faculty of Commercial Science, Guangxi University for Nationalities</i>
16.00 – 16.45	“Thailand-China Educational Relationship” Professor Bai Chun, <i>Dean of the Faculty of Asian and African Studies, Beijing Foreign Studies University (BFSU)</i>
17.00 – 19.00	Dinner and cultural show presented by students of Mae Fah Luang at Wanasawan Meeting Room

No.	Time	Venue	Page	Topics	Institutions
1.	09:00-09:30	C5 319	80	Thailand's Trade Performance and Directions to the People's Republic of China, Japan and South Korea: Prospects and Challenges <i>GETUBOL Nanchaya</i>	Mae Fah Luang University
2.	09:30-10:00	C5 319	69	Adaptation and Integration of Chinese Traders in Northeastern Thailand <i>JANSAENG Apiradee</i>	Maharakharajavidyalaya University
3.	10:00-10:30	C5 319	78	Packaging for Thai Fruits and Chinese Consumer Purchase Decisions <i>KAMHANGWONG Damrongpol</i>	Mae Fah Luang University
4.	10:45-11:15	C5 319	75	Factors Affecting Foreign Direct Investment to China and Economic Growth <i>LIU Changxiang</i>	Mae Fah Luang University
5.	11:15-11:45	C5 319	72	Chinese Government Driving "going global" Enterprise on CSR <i>MEECHAIYO Nattavut</i>	Yunnan University
6.	13:30-14:00	C5 319	76	Travel Behavior of Chinese Tourists Visiting the Similan Islands National Park <i>NILKAMHAENG Jongjin</i>	Silpakornrajavidyalaya University
7.	13:00-13:30	C5 319	70	Analysis of Self-Service Tourism Complex of Chinese Tourists Traveling in Southeast Asia <i>WANG Shan</i>	Mae Fah Luang University
8.	14:00-14:30	C5 319	81	Trend of Economic Cooperation in Asia-Pacific and China's Policy <i>THAMSÜTIWAT Somchai</i>	Mae Fah Luang University

TRAVEL BEHAVIOR OF CHINESE TOURISTS VISITING THE SIMILAN ISLANDS NATIONAL PARK

NILKUMHAENG Jongjin and CHAVANATNUSORN Pannika

Silpakorn University

**e-mail: jongjin@ms.su.ac.th*

Abstract

The research "Travel Behavior of Chinese Tourists Visiting the Similan Islands National Park" was aimed at exploring demographics, travel patterns and behavior of Chinese tourists who visited the Similan Islands National Park, as well as their post-visit opinions on the tourist attractions on the islands. Mixed methods, including quantitative and qualitative research approaches, were employed for the research. Quantitative research methods were applied to study the demographic characteristics and travel behavior of Chinese tourists, in order to describe trends in their travel behavior. On the other hand, qualitative research methods, including in-depth interviews and observatory participation, were used to create a better understanding of the ideas behind their travel behavior.

The results revealed that most of the samples were 20-30 years old, had a bachelor's degree education, and were business owners, most of whom had medium to high salaries. In addition, they received information about the Similan Islands National Park from tourism websites. Most of them travelled with their spouses or family members and spent 1-2 days in the islands. Their most popular activity was relaxing on the beach, and the islands' most impressive things for them included the beauty of the beaches, the seawater and the presence of tortoises in their natural surroundings. A major problem for them during their travel was communication. They recommended improvement in cleanliness and accommodation facilities. Though the tourists thought that the facilities and services at the Similan island national park were not fully developed, most of them had a positive attitude towards the preservation of nature on and around the Similan Islands; they stated they would come back to the islands and would recommend others to visit the islands.

พฤติกรรมกรรทงเทียวของนักรทงเทียวชาวจีนที่เดินทางมาเยือนอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะสิมิลัน

จงจินต์ นิลคำแหง*และพรธนิกา ชวนาทุสรณ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

*อีเมล: jongjin@ms.su.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทางประชากรศาสตร์ รูปแบบและพฤติกรรมกรรทงเทียวของนักรทงเทียวชาวจีนที่เดินทางมาทงเทียวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน รวมทั้งความคิดเห็นของนักรทงเทียวที่มีต่อแหล่งทงเทียวหลังจากได้มาเยือนหมู่เกาะสิมิลันแล้ว การศึกษานี้ใช้วิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed methods) ด้วยการใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ ในการศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์และพฤติกรรมกรรทงเทียวของนักรทงเทียวชาวจีนที่เดินทางมาเยือนหมู่เกาะสิมิลันให้ทราบถึงแนวโน้มของพฤติกรรมกรรทงเทียวในด้านต่างๆของนักรทงเทียว และใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม เพื่อให้เข้าใจถึงเบื้องหลังความคิดของพฤติกรรมกรรทงเทียวของนักรทงเทียวกลุ่มนี้

ผลการศึกษาพบว่านักรทงเทียวชาวจีนที่เดินทางมาทงเทียวหมู่เกาะสิมิลัน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20 - 30 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่มีรายได้ปานกลางถึงสูง ได้รับข้อมูลแหล่งทงเทียวจากเว็บไซต์ทางการทงเทียว ส่วนใหญ่มักเดินทางทงเทียวหมู่เกาะสิมิลันกับคู่สมรสหรือครอบครัว ใช้เวลาในการทงเทียวระยะสั้น 1 - 2 วัน กิจกรรมที่นิยมกระทำระหว่างทงเทียวคือการพักผ่อนบนชายหาด สิ่งที่นักรทงเทียวประทับใจมากที่สุดคือความงดงามของชายหาดและน้ำทะเล รวมถึงเต่าทะเลที่มีให้ชมตามธรรมชาติ ปัญหาสำคัญระหว่างทงเทียวคือปัญหาการสื่อสารและเสนอแนะให้ปรับปรุงความสะอาดและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณที่พัก แม้นักรทงเทียวจะเห็นว่าสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ แต่ส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการรักษาสภาพธรรมชาติของหมู่เกาะสิมิลัน โดยมีความประสงค์ที่จะกลับมาทงเทียวซ้ำและจะแนะนำแหล่งทงเทียวต่อให้กับผู้อื่น

TRAVEL BEHAVIOR OF CHINESE TOURISTS VISITING THE SIMILAN ISLANDS NATIONAL PARK

NILKUMHAENG Jongjin* and CHAVANATNUSORN Pannika

Silpakorn University

**e-mail: jongjin@ms.su.ac.th*

Abstract

The research "Travel Behavior of Chinese Tourists Visiting the Similan Islands National Park" was aimed at exploring demographics, travel patterns and behavior of Chinese tourists who visited the Similan Islands National Park, as well as their post-visit opinions on the tourist attractions on the islands. Mixed methods, including quantitative and qualitative research approaches, were employed for the research. Quantitative research methods were applied to study the demographic characteristics and travel behavior of Chinese tourists, in order to describe trends in their travel behavior. On the other hand, qualitative research methods, including in-depth interviews and observatory participation, were used to create a better understanding of the ideas behind their travel behavior.

The results revealed that most of the samples were 20-30 years old, had a bachelor's degree education, and were business owners, most of whom had medium to high salaries. In addition, they received information about the Similan Islands National Park from tourism websites. Most of them travelled with their spouses or family members and spent 1-2 days in the islands. Their most popular activity was relaxing on the beach, and the islands' most impressive things for them included the beauty of the beaches, the seawater and the presence of tortoises in their natural surroundings. A major problem for them during their travel was communication. They recommended improvement in cleanliness and accommodation facilities. Though the tourists thought that the facilities and services at the Similan Islands National Park were not fully developed, most of them had a positive attitude towards the preservation of nature on and around the Similan Islands; they stated they would come back to the islands and would recommend others to visit the islands.

Keywords: Travel behavior, Chinese tourists, Foreign tourists in the Similan islands

พฤติกรรมการณ์ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาเยือนอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน

จงจิ้นต์ นิลคำแหง* และพรณิกา ชวนาทนุสรณ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

e-mail: jongjin@ms.su.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทางประชากรศาสตร์ รูปแบบและพฤติกรรมการณ์ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน รวมทั้งความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวหลังจากได้มาเยือนหมู่เกาะสิมิลันแล้ว การศึกษานี้ใช้วิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed methods) ด้วยการใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ ในการศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการณ์ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาเยือนหมู่เกาะสิมิลันให้ทราบถึงแนวโน้มของพฤติกรรมการณ์ท่องเที่ยวในด้านต่างๆของนักท่องเที่ยว และใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม เพื่อให้เข้าใจถึงเบื้องหลังความคิดของพฤติกรรมการณ์ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวก่อนหน้านี้

ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวหมู่เกาะสิมิลันส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20 – 30 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่มีรายได้ปานกลางถึงสูง ได้รับข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากเว็บไซต์ทางการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มักเดินทางท่องเที่ยวหมู่เกาะสิมิลันกับคู่สมรสหรือครอบครัว ใช้เวลาในการท่องเที่ยวระยะสั้น 1 – 2 วัน กิจกรรมที่นิยมกระทำระหว่างท่องเที่ยว คือการพักผ่อนบนชายหาด สิ่งที่นักท่องเที่ยวประทับใจมากที่สุดคือความงดงามของชายหาดและน้ำทะเล รวมถึงเต่าทะเลที่มีให้ชมตามธรรมชาติ ปัญหาสำคัญระหว่างท่องเที่ยวคือปัญหาการสื่อสารและเสนอแนะให้ปรับปรุงความสะอาดและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณที่พัก แม้นักท่องเที่ยวจะเห็นว่า สิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ แต่ส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการรักษาสภาพธรรมชาติของหมู่เกาะสิมิลัน โดยมีความประสงค์ที่จะกลับมาเที่ยวซ้ำและจะแนะนำแหล่งท่องเที่ยวต่อให้กับผู้อื่น

คำสำคัญ: พฤติกรรมการณ์ท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวจีน นักท่องเที่ยวต่างชาติในหมู่เกาะสิมิลัน

1. บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่เจริญเติบโตและสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นอย่างมาก จากสถิติการท่องเที่ยวในประเทศไทยพบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยเฉพาะช่วง 3 ปีมานี้ โดยในปี พ.ศ.2553 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางมายังประเทศไทยจำนวน 15.93 ล้านคน ปีพ.ศ.2554 เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 19.23 ล้านคน และในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนเพิ่มขึ้นถึง 22.30 ล้านคน โดยจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนประเทศไทยสูงที่สุดในปี 2555 นี้คือ นักท่องเที่ยวจีนด้วยจำนวน 2.78 ล้านคน (กรมการท่องเที่ยว, 2556) ซึ่งก้าวมาเป็นอันดับหนึ่งแทนที่ประเทศมาเลเซียที่ครองตำแหน่งมาหลายปีก่อนหน้านั้น ที่เป็นเช่นนั้น เนื่องมาจากการขยายตัวของเศรษฐกิจของจีน ทำให้ชาวจีนมีอำนาจในการซื้อเพิ่มขึ้น และมีความต้องการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศมากขึ้น นอกจากนี้การเดินทางระหว่างจีนไทยก็สะดวกขึ้นกว่าเดิม เพราะมีการขยายตัวของเที่ยวบินจากเมืองต่าง ๆ ในจีนบินตรงมายังแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในไทยอีกด้วย

แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยที่ชาวจีนให้ความนิยมอย่างมากคือ ทะเลและชายหาด ซึ่งถือเป็นภาพลักษณ์การท่องเที่ยวไทยที่โดดเด่นที่สุดในสายตานักท่องเที่ยวจีน (จักรี เตชะวารี, สุเมธ พงษ์ภักดี และ มิ่งสรรพ์ ขาวสอาด, 2556) และพบว่า แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดที่ชาวจีนนิยมเดินทางไปเยือนเป็นอันดับต้น ๆ คือ หาดพัทยา และหาดภูเก็ต (ศูนย์วิจัยกสิกร, 2555) ในขณะที่แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่เน้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ยกตัวอย่างเช่น อุทยานแห่งชาติ ยังไม่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวจีนเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม ในปี 2556 นี้เป็นที่น่าแปลกว่า มีนักท่องเที่ยวจีนมาเยือนอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลันเป็นจำนวนมากเป็นพิเศษ จากเดิมที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวตะวันตก สิ่งที่เกิดขึ้นดังกล่าวส่งผลให้กลุ่มบริษัททัวร์ และมัคคุเทศก์ขาดข้อมูลและองค์ความรู้ในการให้บริการที่เหมาะสมแก่นักท่องเที่ยวชาวจีนเพื่อที่จะสร้างประสบการณ์และความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว รวมถึงการให้ความสำคัญกับความยั่งยืนของพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลันประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ เช่น ป่าไม้ ของป่า และสัตว์ป่านานาชนิด ทั้งยังเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและวางไข่ของสัตว์ใกล้สูญพันธุ์อย่างเต่าทะเล หีองทะเลรอบ ๆ หมู่เกาะยังอุดมไปด้วย แนวปะการังซึ่งมีความสำคัญต่อระบบนิเวศใต้ท้องทะเล (กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช, ม.ป.ป.) ซึ่งทรัพยากรเหล่านี้อาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่เหมาะสมได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางมาเยือนอุทยานแห่งชาติสิมิลัน เพื่อเป็นฐานข้อมูลให้กับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง นำไปสู่การวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวจีนซึ่งเป็นตลาดกลุ่มใหม่ ทั้งในด้านการส่งเสริมการตลาดและมาตรการการดูแลให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวเพื่อให้การท่องเที่ยวหมู่เกาะสิมิลันเป็นไปอย่างยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติห้วยเกาะสิมิลัน
- 2.2 เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจีนที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติห้วยเกาะสิมิลัน
- 2.3 เพื่อนำผลการวิจัยเป็นฐานข้อมูลในการวางแผนรองรับและปรับปรุงการให้บริการการท่องเที่ยวในห้วยเกาะสิมิลัน

3. วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed methods) ด้วยการใช่วิธีวิจัยเชิงปริมาณ ในการศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์และพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาเยือนห้วยเกาะสิมิลัน ให้ทราบถึงแนวโน้มของพฤติกรรมกรท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว และใช่วิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม เพื่อให้เข้าใจถึงเบื้องหลังความคิดของพฤติกรรมกรท่องเที่ยวและทัศนคติของนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวต่อการมาเยือนอุทยานแห่งชาติห้วยเกาะสิมิลันรวมถึงการเข้าใจปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนแนวโน้มของการเกิดผลกระทบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวในมิติต่างๆ โดยมีรายละเอียดที่สำคัญดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาเยือนอุทยานแห่งชาติห้วยเกาะสิมิลันในช่วงเดือนเมษายน 2556 โดยผู้วิจัยไม่ทำการสุ่มตัวอย่างเนื่องจากเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมด จำนวน 24 คน

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจะจำแนกรายละเอียดออกได้ 2 ลักษณะ คือ (1) การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ จะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลในประเด็นเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว รูปแบบและพฤติกรรมกรท่องเที่ยวและแนวโน้มการกลับมาเยือนและการบอกต่อให้คนมาเยือนแหล่งท่องเที่ยว โดยแปลแบบสอบถามทั้งหมดเป็นภาษาจีน ซึ่งแบบสอบถามได้ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องจำนวน 3 ท่าน และ (2) การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจะใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นภาษาจีนเกี่ยวกับความประทับใจ ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวห้วยเกาะสิมิลัน และประเด็นที่ช่วยขยายความเข้าใจต่อผู้วิจัยมากยิ่งขึ้นจากแบบสอบถาม นอกจากนี้คณะผู้วิจัยยังได้สังเกตพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจีนระหว่างแวะพักหรือค้างคืน ณ เกาะสิมิลัน ซึ่งเป็นที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์อุทยานฯ และเป็นจุดแวะพักของคณะท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่มาเยือนห้วยเกาะสิมิลันเพื่อเสริมความเข้าใจในพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวและแนวโน้มของการเกิดผลกระทบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มากขึ้น

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล จะประกอบด้วยการวิเคราะห์ใน 2 ลักษณะ คือ (1) การวิเคราะห์ด้วยสถิติบรรยาย (Descriptive statistics) ประกอบด้วยความถี่ ร้อยละและค่าเฉลี่ย สำหรับการวิเคราะห์ในส่วนของแบบสอบถามและ (2) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ในส่วนของการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์

อย่างมีส่วนร่วม เพื่อหาข้อมูลหรือรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานและทัศนคติของ
นักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติห้วยเกะสิมิลัน

4. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะนำเสนอส่วนที่สำคัญ 4 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านประชากรศาสตร์ (2) ด้าน
พฤติกรรมการทำงาน และ (3) ด้านความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติห้วยเกะสิมิลัน สามารถ
แสดงรายละเอียด ดังนี้

4.1 ด้านประชากรศาสตร์

จากแบบสอบถาม ได้ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติห้วยเกะ
สิมิลัน

เพศ	ชาย ร้อยละ 50	หญิง ร้อยละ 50				
อายุ	ต่ำกว่า 20 ร้อยละ 0	20 – 30 ปี ร้อยละ 54.17	31 – 40 ปี ร้อยละ 37.5	41 – 50 ปี ร้อยละ 4.167	51 – 60 ปี ร้อยละ 4.167	60ปีขึ้นไป ร้อยละ 0
สถานภาพ สมรส	โสด ร้อยละ 20.83	สมรส ร้อยละ 75	มีคู่คบหา ร้อยละ 4.167	หย่าร้าง ร้อยละ 0		
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 16.67	ปริญญาตรี ร้อยละ 70.83	ปริญญาโทขึ้นไป ร้อยละ 12.5	อื่นๆ ร้อยละ 0		
อาชีพ	ผู้ชำนาญเฉพาะทาง ร้อยละ 4.167	ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 37.5	เกษตรกร ร้อยละ 0	พนักงานบริษัท ร้อยละ 29.17	ไม่มีรายได้ ร้อยละ 29.17	
รายได้ต่อเดือน (หยวน)	ต่ำกว่า 3000 ร้อยละ 16.67	3001 – 5000 ร้อยละ 25	5001 – 10000 ร้อยละ 25	10001 - 15000 ร้อยละ 0	มากกว่า 15001 ร้อยละ 25	ไม่ระบุรายได้ ร้อยละ 16.67

จากผลสำรวจพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว ณ อุทยานแห่งชาติห้วยเกะสิมิลันส่วนใหญ่มี
ช่วงอายุอยู่ในวัยเพิ่งเริ่มทำงานคือ อายุ 20 – 30 ปี (ร้อยละ 54.17) และสมรสแล้ว (ร้อยละ 75) จะเห็นได้ว่า
นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้การศึกษาค่อนข้างดี คือ ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 70.83) และ
เดินทางมาจากหลากหลายภูมิภาคของประเทศจีนแต่จากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมพบว่า ส่วนใหญ่จะมาจากเมือง
และมณฑลทางด้านตะวันออกของประเทศ เช่น เมืองปักกิ่ง เมืองเซี่ยงไฮ้ เมืองเทียนจิน เมืองกวางเจา มณฑล
ซานตง มณฑลเจ้อเจียง มณฑลเจียงซู มณฑลชกเกี้ยน หรือมณฑลใหญ่ๆ ในภูมิภาคอื่น เช่น มณฑลยูนนาน
มณฑลเสฉวน สำหรับอาชีพของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 37.5)

รองลงมาคือพนักงานบริษัท และกลุ่มผู้ไม่มีรายได้ เช่น นักศึกษา ผู้สูงวัย และแม่บ้าน อยู่ในสัดส่วนเท่ากัน (ร้อยละ 29.17) นักท่องเที่ยวที่อยู่ในกลุ่มรายได้ 3,001 – 5000, 5001-10,000 และ 15,001 ขึ้นไป มีสัดส่วนเท่ากัน อยู่ที่ร้อยละ 25

4.2 ด้านรูปแบบและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

จากการสำรวจด้านรูปแบบและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่พบว่ามีนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เพิ่งเคยเดินทางมาเยือนประเทศไทยเป็นครั้งแรก (ร้อยละ 62.5) และทั้งหมดไม่เคยมาเยือนอุทยานแห่งชาติห้วยเกอะสิมิลันมาก่อน ซึ่งจะพบได้ว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้นิยมเดินทางมาด้วยตนเอง (ร้อยละ 79.17) โดยมีครอบครัว หรือ คู่สมรสเป็นผู้ร่วมเดินทาง (ร้อยละ 66.67) รองลงมาคือ เดินทางมาพร้อมกับเพื่อน (ร้อยละ 45.83) นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติห้วยเกอะสิมิลันผ่านทางเว็บไซต์หรือ เว็บไซต์ด้านการท่องเที่ยว (ร้อยละ 45.83) รองลงมาคือ การบอกต่อจากญาติมิตร (ร้อยละ 29.17) และข้อมูลจากบริษัทนำเที่ยวหรือข้อมูลผ่านสื่อ (ร้อยละ 16.67 เท่ากัน) ตามลำดับ

สำหรับการเดินทางมาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติห้วยเกอะสิมิลัน นักท่องเที่ยวจะพักค้างคืน (ร้อยละ 72.73) และใช้เวลาโดยเฉลี่ยในการพักค้าง ประมาณ 2 วัน ซึ่งกิจกรรมที่ได้รับความนิยมสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้คือ การพักผ่อนบนชายหาด (ร้อยละ 62.5) กิจกรรมดำน้ำชมปะการัง (ร้อยละ 50) และศึกษาธรรมชาติรอบเกาะ (ร้อยละ 29.17)

ตารางที่ 2 ข้อมูลด้านรูปแบบและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติห้วยเกอะสิมิลัน

จำนวนครั้งที่มาเมืองไทย	มาครั้งแรก ร้อยละ 62.5	เคยมา 1 – 3 ครั้ง ร้อยละ 33.33	เคยมาเกิน 3 ครั้ง ร้อยละ 4.167			
จำนวนครั้งที่มาสิมิลัน	มาครั้งแรก ร้อยละ 100	เคยมาแล้ว ร้อยละ 0				
ระยะเวลาที่มาสิมิลัน	1 วัน ร้อยละ 27.27	2 วัน ร้อยละ 59.09	3 วัน ร้อยละ 13.64	เกิน 3 วัน ร้อยละ 0		
ผู้ร่วมเดินทาง	มาคนเดียว ร้อยละ 0	เพื่อน ร้อยละ 45.83	ครอบครัว/คู่สมรส ร้อยละ 66.67	หน่วยงาน / บริษัท ร้อยละ 8.333	อื่นๆ ร้อยละ 0	
รูปแบบการเดินทาง	เที่ยวด้วยตนเอง	ซื้อทัวร์ในเมืองไทย	ซื้อทัวร์จากเมืองจีน	อื่นๆ		

	ร้อยละ 79.17	ร้อยละ 0	ร้อยละ 20.83	ร้อยละ 0		
วัตถุประสงค์หลัก ในการท่องเที่ยว	ดำเนินา ร้อยละ 50	พักผ่อนบน ชายหาด ร้อยละ 62.5	ดูนก ร้อยละ 4.167	เดินป่าศึกษา ธรรมชาติ ร้อยละ 29.17	อื่นๆ ร้อยละ 0	
ช่องทางการรู้จัก แหล่งท่องเที่ยว	บริษัททัวร์ แนะนำ ร้อยละ 16.67	สื่อวิทยุ โทรทัศน์ ร้อยละ 16.67	ญาติมิตร แนะนำ ร้อยละ 29.17	เว็บไซต์หรือ เว็บบอร์ด ร้อยละ 45.83	แผ่นพับใบปลิว ร้อยละ 4.167	อื่นๆ ร้อยละ 0

4.3 ด้านความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวหมู่เกาะสิมิลัน

จากผลการสัมภาษณ์พบว่า นักท่องเที่ยวได้รับรู้ข้อมูลจากเว็บไซต์นำเที่ยวหรือญาติมิตรเกี่ยวกับหมู่เกาะสิมิลันว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่ยังมีความเป็นธรรมชาติ มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์จึงได้เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวและเมื่อเดินทางมาท่องเที่ยวแล้ว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้สึกประทับใจในทัศนียภาพและความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะหาดทรายที่สวยงามและน้ำทะเลที่ใสสะอาดรวมถึงเต่าทะเล ตลอดจนอนุรักษ์ไม้ตรีและความเป็นมิตรของคนไทย

ส่วนปัญหาและข้อวิจารณ์ของนักท่องเที่ยว ได้แก่ ปัญหาเรื่องภาษา เนื่องจากการท่องเที่ยวหมู่เกาะสิมิลันนั้น นักท่องเที่ยวไม่ว่าชาวไทยหรือต่างชาติล้วนต้องจัดการท่องเที่ยวผ่านบริษัททัวร์ ซึ่งมีโปรแกรมทัวร์ทั้งแบบเที่ยววันเดียวและแบบหลายวัน ดังนั้นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนซึ่งมักเดินทางท่องเที่ยวด้วยตัวเอง เมื่อต้องร่วมเดินทางกับนักท่องเที่ยวหลากหลายเชื้อชาติ จึงมีอุปสรรคเรื่องการสื่อสารกับหัวหน้าทัวร์ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทยในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวจีนไม่ทราบกำหนดการที่ชัดเจนและเมื่อมีปัญหาหรือข้อสงสัยก็ไม่สามารถที่จะสื่อสารกับหัวหน้ากลุ่มทัวร์หรือเจ้าหน้าที่อุทยานได้ นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวที่พักค้างแรมบนเกาะให้ความเห็นเชิงลบต่อสภาพแวดล้อมของที่พัก (ร้อนและไม่สะอาด มีกลิ่นเหม็นจากมูลของค้างคาว) และการบริการที่ยังไม่เพียงพอ เช่น ไม่มีสัญญาณ WIFI ประเภทของอาหารและเครื่องดื่มมีบริการอย่างจำกัด ไม่มียาแก้เมาเรือ เป็นต้น

ส่วนแนวโน้มการกลับมาเยือนและการบอกต่อแหล่งท่องเที่ยว นั้น นักท่องเที่ยวร้อยละ 62.5 ต้องการเดินทางกลับมาเที่ยวที่นี่อีก เหตุผลของการกลับมาเยือนซ้ำได้แก่ ทัศนียภาพที่สวยงามของแหล่งท่องเที่ยวและยังมีญาติมิตรที่ต้องการเดินทางมาเที่ยวที่นี่ ส่วนผู้ที่ไม่ประสงค์จะกลับมาและผู้ที่ยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 16.67 และร้อยละ 20.83 ตามลำดับ) ให้เหตุผลว่า ระยะทางไกล อากาศร้อน และต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวที่อื่น ๆ ที่ยังไม่เคยไป ส่วนการบอกต่อแหล่งท่องเที่ยว นั้น นักท่องเที่ยวร้อยละ 95.83 จะแนะนำให้ผู้อื่นมาเที่ยวที่นี่

ตารางที่ 3 ความประสงค์ในการกลับมาเยือนและการบอกต่อแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติห้วยเกาสิมิลัน

การกลับมาเยือนซ้ำภายใน 5 ปี	กลับมา ร้อยละ 62.5	ไม่กลับมา ร้อยละ 16.67	ไม่แน่ใจ ร้อยละ 20.83	
การบอกต่อแหล่งท่องเที่ยว	บอกต่อ ร้อยละ 95.83	ไม่บอกต่อ ร้อยละ 4.167		

5. อภิปรายผล

จากการศึกษาลักษณะและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติห้วยเกาสิมิลัน ผู้วิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนกลุ่มดังกล่าวเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ที่ไม่นิยมการท่องเที่ยวเป็นกลุ่มใหญ่ อยู่ในช่วงวัยศึกษาหรือเพิ่งเริ่มต้นทำงาน มีระดับการศึกษาค่อนข้างสูง มีฐานะการเงินค่อนข้างดี นิยมท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนและหาประสบการณ์แปลกใหม่ มีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพความเป็นอยู่ดั้งเดิมของแหล่งท่องเที่ยวได้ไม่ด้นัก ไม่ใช่กลุ่มผู้สนใจศึกษาธรรมชาติหรือนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ควรเป็นเป้าหมายหลักของการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ จากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่เห็นว่าอุทยานแห่งชาติห้วยเกาสิมิลันเป็นสถานที่ท่องเที่ยวหนึ่งในเส้นทางกรท่องเที่ยวภูเก็ต ซึ่งเพิ่งจะมีการแนะนำบอกต่อในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีธรรมชาติที่งดงามและยังรักษาสภาพแวดล้อมได้ดี แต่ส่วนใหญ่ยังไม่ทราบถึงความสำคัญของห้วยเกาสิมิลัน ในฐานะอุทยานแห่งชาติและการเป็นแหล่งศึกษาระบบนิเวศแนวปะการังที่สำคัญของประเทศไทย ดังนั้นแม้ว่านักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะประทับใจในความงดงามและสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวและมีความประสงค์จะกลับมาเยือนซ้ำ แต่จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนมีแนวโน้มจะกลับมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในจังหวัดภูเก็ตหรือจังหวัดใกล้เคียงมากกว่าที่จะเดินทางกลับมาอุทยานแห่งชาติห้วยเกาสิมิลัน เนื่องจากเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่นิยมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามและต้องการแสวงหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่

ในด้านอุปสรรคและปัญหาในการเดินทางมาท่องเที่ยวที่นั่น อุปสรรคเรื่องภาษาเป็นปัญหาสำคัญสำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีน เพราะไม่เพียงทำให้นักท่องเที่ยวสับสนเรื่องกำหนดการการท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ความบกพร่องในการสื่อสารอาจทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้รับทราบข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ข้อควรปฏิบัติและข้อห้ามในแหล่งท่องเที่ยว นำมาสู่การกระทำที่ขัดต่อระเบียบข้อกำหนดของอุทยานแห่งชาติ ซึ่งอาจจะมีผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมต่อแหล่งท่องเที่ยว เช่น การสูบบุหรี่ การทิ้งขยะ การจับและให้อาหารสัตว์น้ำ การเก็บของป่า เป็นต้น ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรหาทางแก้ไขปัญหาระหว่างการสื่อสารและหาวิธีนำเสนอข้อมูลให้แก่นักท่องเที่ยวทั้งก่อนและระหว่างนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามายังแหล่งท่องเที่ยว

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการวางแผนรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวหมู่เกาะสิมิลัน

ปัจจุบันนักท่องเที่ยวชาวจีนถือเป็นตลาดท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย สำหรับการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลันนั้น การเพิ่มปริมาณนักท่องเที่ยวควรเป็นไปพร้อมกับการยกระดับคุณภาพของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นกลุ่มตลาดใหม่ในแหล่งท่องเที่ยวซึ่งมีระบบนิเวศที่อ่อนไหวนี้ หน่วยงานและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องจึงควรทำความเข้าใจนักท่องเที่ยวชาวจีน เพื่อวางแผนการตลาดและมาตรการการดูแลนักท่องเที่ยวให้เหมาะสม

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวางแผนรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนดังนี้

1) ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเป็นภาษาจีนให้นักท่องเที่ยวทั้งก่อนและระหว่างการเดินทางมาเยือนผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต แผ่นพับและป้ายสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งมีศูนย์ให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อใช้ประชาสัมพันธ์และเป็นแหล่งติดต่อสอบถาม เพื่อเป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ภาพลักษณ์และความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ควรเพิ่มจำนวนบุคลากรที่สามารถสื่อสารภาษาจีนเพื่อนำเที่ยวและให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวชาวจีนอย่างถูกต้อง

2) ควบคุมดูแลผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ในการดูแลนักท่องเที่ยวให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของอุทยานแห่งชาติ รวมทั้งสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3) เน้นเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ไม่ใช่เชิงปริมาณ ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ส่งเสริมการตลาดโดยเจาะจงกลุ่มเป้าหมาย ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ พัฒนาคุณภาพการบริการ เช่น มีการบริการด้านอาหารและเครื่องดื่มที่หลากหลายมากขึ้น มีการรักษาโรคที่จำเป็นจำเป็น เป็นต้น พัฒนาด้านความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพให้เดินทางมาท่องเที่ยวและกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ

4) เน้นการอนุรักษ์พื้นที่อุทยาน เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลันมีจำนวนมากและมีความหลากหลาย ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวประจำหมู่เกาะจึงควรให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์พื้นที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลันให้คงความเป็นธรรมชาติไว้ ไม่ให้เกิดมลพิษ ความสกปรกหรือการสูญพันธุ์ของพรรณพืชและสัตว์ต่าง ๆ ในพื้นที่ โดยนอกจากจะมีการรักษาสภาพแวดล้อมในพื้นที่ให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอแล้ว ยังควรมีการออกกฎระเบียบสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้ชัดเจน เพื่อรักษาอุทยานแห่งนี้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่งดงามและคงคุณค่าสืบไป

6.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนนับเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวหน้าใหม่ของอุทยานแห่งชาติสิมิลันแม้จะเป็นกลุ่มใหม่ แต่จำนวนของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมามีจำนวนค่อนข้างมาก การศึกษาทำความเข้าใจพฤติกรรม

นักท่องเที่ยวจีนจึงมีความสำคัญต่อการดูแลรักษาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลันให้เป็นอย่าง
ยั่งยืน ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรมีการศึกษาและสำรวจพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในมิติต่างๆ ให้ลึกและต่อเนื่อง เช่น มี
การลงพื้นที่สำรวจในแต่ละปี เพื่อสังเกตและเก็บข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจีนทั้งพฤติกรรมภายนอก
(Tourist's Overt Behavior) และพฤติกรรมภายใน (Tourist's Covert Behavior) ได้แก่ อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด
ต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอกโดยตรง ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่กว้างและลึกซึ้ง โดย
สามารถใช้ผลการวิจัยดังกล่าวเป็นฐานข้อมูลในการวางแผนส่งเสริมการตลาดและมาตรการในการดูแลและ
จัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ณ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน ในขณะเดียวกัน ยังช่วยตอบสนองความ
ต้องการด้านต่าง ๆ ต่อสถานที่ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายอีกด้วย

บรรณานุกรม

- กรมการท่องเที่ยว. (2556). *สถิตินักท่องเที่ยว(Tourist Arrivals in Thailand)*. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน, จาก
<http://tourism.go.th/index.php?mod=WebTourism&file=details&dID=7&cID=276&dcID=620>.
- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช. (ม.ป.ป.). *วางแผนยุทธศาสตร์เพื่อเป็นแม่บทในการจัดการอุทยาน
แห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน*. สืบค้นเมื่อ 1 ธันวาคม, จาก
<http://www.dnp.go.th/nprd/plan/data/s/plansimilan.pdf>.
- จักรี เตชะวาริ, สุเมธ พงศ์ยฤดี และมิ่งสรรพ์ ขาวสอาด. (2556). *ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวไทย กรณีนักท่องเที่ยว
จากตลาดตะวันออก*. เชียงใหม่: สถาบันศึกษานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศูนย์วิจัยกสิกร.(2555, มกราคม). *ตลาดนักท่องเที่ยวจีน...ความท้าทายภาคธุรกิจท่องเที่ยวไทยในปีมังกร (ฉบับ
สังเขป)*. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2555, จาก[http://www.tourisminvest.tat.or.th/บทวิเคราะห์/
บทความจากศูนย์วิจัยกสิกร/39-ตลาดนักท่องเที่ยวจีน-ความท้าทายภาคธุรกิจท่องเที่ยวไทยในปี
มังกร](http://www.tourisminvest.tat.or.th/บทวิเคราะห์/บทความจากศูนย์วิจัยกสิกร/39-ตลาดนักท่องเที่ยวจีน-ความท้าทายภาคธุรกิจท่องเที่ยวไทยในปีมังกร)